

Blåbärsskogen väntar

Nu har jag fått höra från tre håll att det finns blåbär mogna i skogen. De finns både nere i Oskarshamn och i stockholmstrakten, såväl som i 'min skog' hemmavid. Egenplockade bär smakar ju så gott. Jag får ta en vända i skogen och se om jag kan få ihop till en paj att bjuda min grannfru på.

Jag har plockat bär ända sedan jag var liten. När jag var barn och växte upp i Haga var det ett område i utkanten av staden. Vi hade nära till skogen. Det hörde till att man tog till vara det som fanns i naturen. Mamma gjorde i ordning en matsäck och fäste dubbla packfickor på sin cykel. Min bror och jag försågs med var sin liten korg och så trampade vi iväg alla tre längs 'Lugna Gatan'. Det var en spikrak grusväg genom skogen ut till Malma Gård norr om Västerås.

Någonstans längs vägen visste mamma ett ställe där det växte blåbär. Min bror och jag tyckte väl inte alltid att det var så kul att vara tvungna att plocka de där små bären, men vi gjorde ändå vårt bästa. Ibland blev vi mutade med en liten slant för att vi skulle fylla våra korgar. Då gick det lite lättare. Just i skogen vid Lugna Gatan såg jag en gång 'en häst med ris på huvudet'. Mamma förklarade att det nog var en älg, jag sett. Som mycket liten hade min bror av någon anledning blandat ihop begreppen svampar och älgar och det hade vi länge mycket roligt åt.

Ibland cyklade vi ut till irstaskogarna i jakten på bär. När vi barn tröttnat på plockandet bredde mamma ut en filt över de höga stråna i skogen. Det kändes så kul att trycka ner filten över tuvorna och lägga sig till rätta. Ovanför våra huvuden susade träden och det luktade så gott från de kädiga stammarna. Flaskan med Tropiksaft gick snabbt åt liksom de ovala Mariekexen som brorsan tyckte så mycket om. När mamma äntligen var nöjd så var hennes packfickor på cykeln fyllda med bär. Det är tålamodskrävande att

plocka blåbär för hand. Jag tror att jag någon gång räknade ut att jag plockade ungefär 1,7 liter på en timme. Det finns säkert många som är duktigare, men jag vill inte ha en massa blad och skräp med mej hem.

Min far tyckte om att dricka mammas blåbärssoppa. Jag tror faktiskt att hon passerade bären för soppan var helt slät och fin. Klart att det var gott med kall blåbärssoppa en varm sommardag, pappa kunde dricka nästan en hel tillbringare själv. Undrar om han fattade hur mycket jobb det låg bakom att han skulle kunna släcka törsten med blåbärssoppa?

Då och då kunde det hända att vi hittade skogshallon på våra bärplockningsutflykter. Dem gjorde min mamma saft på och det är nog den godaste saft som finns. Sommar på flaska, brukar jag säga. Min första erfarenhet av 'drottningssylt' var hemma hos mormor. En gång när jag var där bjöd hon mej på mannagrynspudding med sylt hon gjort själv på blåbär och hallon. Det smakade så gott!

I skogarna vid vårt sommartorp har vi naturligtvis också plockat en massa bär. De största och finaste blåbären brukar växa intill kärr och andra lite fuktiga ställen. Det finns gott om älg där, men jag är inte rädd att gå ensam i skogen. Älgarna och jag respekterar varandra och 'håller avståndet'. Jag kan ibland höra att ett djur finns i närheten, en gren kanske knäcks av en oförsiktig klöv. Endast en gång blev jag lite rädd. Jag höll på och plockade bär helt obekymrad, men så skulle jag förflytta blicken till nästa bärtuva. Då var där några ljusare smala 'stammar' i blickfältet. Konstigt,

hann jag tänka, "björkar här". Så lyfte jag blicken och tittade rakt på en stor älgko. Hon tittade lika stint på mej så jag retirerade försiktigt bakåt tills jag nådde skogsvägen.

Man ska inte vara dumdristig. Min mor och jag hade en liknande upplevelse vid ovan nämnda Lugna Gatan, men då plockade vi lingen. Vi hade dragit med oss cyklarna långt in i skogen till ett hygge och vi hade fått ihop en hyfsad skörd med bär. Då kom mamma fram till mej och viskade "Bli inte rädd nu, men det står en älgko alldeles i närheten och tittar på oss. Jag har hört att om man viftar med kjolen och tjoar lite så blir de (älgarna) rädda och springer undan". Sagt och gjort vi åbakade oss och 'lät'. men inte blev älgen rädd, i stället sänkte hon huvudet och sparkade upp tuvor framför sig och kom närmare. Då fick vi brått. Och vi som dragit med oss cyklarna, nu blev de en extra broms när vi i vår tur sprang iväg. Bären hoppade och for i korgarna och många blev kvar där i skogen. Men vi nådde lyckligt vägen och cyklade hem i rasande fart. Troligen hade älgkon en kalv med sig eftersom hon var så aggressiv.

Här är ett recept på en lättlagad, god blåbärspaj:

Blåbärspaj med hasselnötter

Pajdeg:

3,5 dl vetemjöl
0,5 dl strösocker
150 g smör
1 ägg

Mixa ihop allt till en deg. Låt stå kallt en stund. Tryck ut degen i en pajform

Fyllning:

Blanda ca 0,5 l blåbär med 1-2 msk potatismjöl och 1 msk socker och fördela i pajformen.

Grovhacka 0,5 dl hasselnötter och strö över.

Grädda i 175 grader i ca 30 minuter.

Inger Klintberg Danielsson – 20-07-19

